

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-136/20-1

Sprawa C-136/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

12 marca 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Zalaegerszegi Járásbíróság (sąd rejonowy w Zalaegerszeg, Węgry)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

12 marca 2020 r.

Interwient w postępowaniu:

LU

[...]

POSTANOWIENIE

Tutejszy sąd **zawiesza** postępowanie wszczęte przeciwko LU w celu wykonania kary pieniężnej lub innego zobowiązania finansowego i **wszczyna postępowanie w trybie prejudycjalnym**, przedkładając Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujące pytania prejudycjalne:

- 1) Czy przepis art. 5 ust. 1 decyzji ramowej Rady Unii Europejskiej 2005/214/WSiSW w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym należy interpretować w ten sposób, że jeżeli wydające państwo członkowskie wskazuje jeden ze sposobów naruszenia wymienionych w tym przepisie, organ wykonującego państwa członkowskiego nie ma żadnego dodatkowego zakresu uznania w celu odmowy wykonania i musi wykonać [orzeczenie nakładające karę]?
- 2) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy organ wykonującego państwa członkowskiego może twierdzić, że

naruszenie wskazane w orzeczeniu wydającego państwa członkowskiego nie odpowiada naruszeniu opisanemu w wyliczeniu?

[...] [kwestie proceduralne związane z prawem krajowym]

UZASADNIENIE

Zalaegerszegi Járásbíróság (sąd rejonowy w Zalaegerszeg, Węgry) prowadzi postępowanie w celu wykonania kary pieniężnej lub innego zobowiązania finansowego wobec LU, obywatelki węgierskiej, na podstawie wniosku [...] złożonego przez Bezirkshauptmannschaft Weiz (organ administracyjny powiatu Weiz, Austria) w tutejszym sądzie w dniu 27 stycznia 2020 r. w ramach postępowania ustanowionego zgodnie z rozdziałem IX/C az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (węgierskiej ustawy nr CLXXX z 2012 r. o współpracy w sprawach karnych pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej).

1.

1.1. Okoliczności faktyczne sporu:

Organ administracyjny powiatu Weiz nałożył karę pieniężną w wysokości 80 EUR na LU, obywatelkę węgierską, w drodze decyzji nakładającej karę [...] z dnia 6 czerwca 2018 r., która stała się prawomocna w dniu 1 stycznia 2019 r., ponieważ LU, jako posiadaczka pojazdu o numerze rejestracyjnym [...], nie wskazała w terminie dwóch tygodni od wezwania jej do podania imienia i nazwiska kierowcy pojazdu, który kierował wspomnianym pojazdem lub zaparkował go o godzinie 14:21 w dniu 28 grudnia 2017 r. na terenie gminy Gleisdorf [Austria].

W celu wykonania nałożonej kary pieniężnej organ wspomnianego państwa członkowskiego przekazał Zalaegerszegi Járásbíróság, właściwemu sądowi, prawomocne orzeczenie i formularz zaświadczenia zawarty w załączniku do decyzji ramowej Rady 2005/214/WSiSW w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym (zwanej dalej „decyzją ramową”).

1.2. Prawo Unii mające zastosowanie w niniejszej sprawie:

Decyzja ramowa Rady 2005/214/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do kar o charakterze pieniężnym

„Rada Unii Europejskiej

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31 lit. a) oraz art. 34 ust. 2 lit. b),

uwzględniając inicjatywę Zjednoczonego Królestwa, Republiki Francuskiej i Królestwa Szwecji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

[Uzasadnienie]

[...]

(2) Zasada wzajemnego uznawania powinna mieć zastosowanie do kar o charakterze pieniężnym, wymierzonych przez organy sądowe lub administracyjne, w celu ułatwienia egzekwowania takich kar w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wymierzono kary.

[...]

(4) Niniejsza decyzja ramowa powinna obejmować także kary o charakterze pieniężnym wymierzone w związku z naruszeniem przepisów ruchu drogowego.

(5) Niniejsza decyzja ramowa szanuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w art. 6 traktatu i wyrażonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej [...].

[...]

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji ramowej:

- a) »orzeczenie« oznacza prawomocne orzeczenie nakazujące osobie fizycznej lub prawnej uiszczenie kary o charakterze pieniężnym, wydane przez:
  - i) sąd państwa wydającego w odniesieniu do przestępstwa lub wykroczenia zgodnie z prawem państwa wydającego;
  - ii) organ państwa wydającego inny niż sąd w odniesieniu do przestępstwa lub wykroczenia zgodnie z prawem państwa wydającego, pod warunkiem że dana osoba miała możliwość skierowania sprawy do rozstrzygnięcia przez sąd właściwy także w sprawach karnych;
  - iii) organ państwa wydającego inny niż sąd w odniesieniu do czynów podlegających karze zgodnie z prawem państwa wydającego jako naruszenie przepisów, pod warunkiem że dana osoba miała możliwość skierowania sprawy do rozstrzygnięcia przez sąd właściwy także w sprawach karnych;

- iv) sąd właściwy także w sprawach karnych, [w przypadku orzeczenia], które dotyczy orzeczenia [sytuacji], o któr[ej] mowa w [p]pkt (iii);
- b) »kara o charakterze pieniężnym« oznacza zobowiązanie do zapłaty:
  - i) określonej w orzeczeniu kwoty pieniężnej w związku z popełnieniem przestępstwa lub wykroczenia;

[...]

- c) »państwo wydające« oznacza państwo członkowskie, w którym orzeczenie w rozumieniu niniejszej decyzji ramowej zostało wydane;
- d) »państwo wykonujące« oznacza państwo członkowskie, do którego orzeczenie zostało przekazane w celu jego wykonania.

[...]

Artykuł 5

Zakres

1. Następujące przestępstwa i wykroczenia, jeśli są karalne w państwie wydającym oraz zdefiniowane w sposób określony w prawie państwa wydającego, stanowią, bez konieczności weryfikacji ich karalności w obu państwach, podstawę uznania i wykonania orzeczenia, zgodnie z postanowieniami niniejszej decyzji ramowej:

[...]

- naruszenie przepisów ruchu drogowego, w tym łamanie przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku oraz przepisów dotyczących towarów niebezpiecznych,

[...]

Artykuł 7

Podstawy odmowy uznania lub wykonania

1. Właściwe organy w państwie wykonującym mogą odmówić uznania lub wykonania orzeczenia, jeżeli nie przekazano zaświadczenia przewidzianego w art. 4, jest ono niekompletne lub w sposób oczywisty jest niezgodne z treścią orzeczenia.

[...]

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i ust. 2 lit. c) i g) przed podjęciem decyzji o odmowie uznania i wykonania orzeczenia w całości lub w części

właściwy organ w państwie wykonującym porozumiewa się przy użyciu odpowiednich środków z właściwym organem w państwie wydającym i w odpowiednich przypadkach zwraca się z prośbą o niezwłoczne dostarczenie wszelkich niezbędnych informacji.

[...]"

1.3. Prawo i orzecznictwo krajowe mające zastosowanie w niniejszej sprawie:

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (ustawa CLXXX z 2012 r. o współpracy w sprawach karnych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej)

Artykuł 109

„1. O ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej, wyroki wydane w innych państwach członkowskich w sprawach karnych mają takie same skutki jak wyroki wydane przez sądy węgierskie i są uwzględniane w postępowaniach karnych wszczętych po wydaniu wyroku w innym państwie członkowskim przez sąd rozpoznający sprawę, prokuraturę i organ prowadzący dochodzenie.

[...]"

Artykuł 112

„Pomoc prawną w zakresie wykonania należy rozumieć jako:

[...]

c) pomoc prawną w celu wykonania kar pieniężnych lub innych zobowiązań finansowych [...]

[...]"

Artykuł 113

„Wykonanie danej kary lub danego środka jest rozpatrywane w każdym przypadku, gdy należy uwzględnić wyrok wydany w innym państwie członkowskim”.

Artykuł 140/A

„[...]

3. W przypadku rodzajów przestępstw lub wykroczeń, o których mowa w załączniku nr 12, sąd nie może odmówić wykonania kary pieniężnej nałożonej przez inne państwo członkowskie na tej podstawie, że orzeczenie nakładające karę

wydane przez to państwo nie może zostać uwzględnione, gdyż przesłanka karalności w obu państwach nie jest spełniona.

4. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio także w przypadku, gdy organ drugiego państwa członkowskiego prowadzi egzekucję kary pieniężnej nałożonej w tym państwie w związku z czynem stanowiącym wykroczenie o charakterze administracyjnym w tym samym państwie.

[...]”

[Dawny art. 148]

„[...]”

4. Sąd określi w swoim orzeczeniu kwotę podlegającą egzekucji, która jest nakładana i pobierana przez biuro finansowe sądu działające w ramach danego törvényszék (sądu powszechnego).

[...]”

1.4. W przedmiocie konieczności dokonania wykładni prawa Unii w niniejszej sprawie:

Wykonanie kary pieniężnej nałożonej przez organ innego państwa członkowskiego jest rozpatrywane przez sąd, jeżeli kara ta została nałożona w związku z popełnieniem przestępstwa lub wykroczenia (zgodnie z prawem wydającego państwa członkowskiego lub prawem węgierskim) lub jeżeli naruszenie ukarane przez inne państwo członkowskie nie stanowi przestępstwa lub wykroczenia ani wykroczenia o charakterze administracyjnym w rozumieniu prawa węgierskiego.

Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej i Komisja Europejska podkreśliły w wielu dokumentach znaczenie bezpieczeństwa ruchu drogowego i zainteresowanie zapewnieniem skuteczności sankcji za naruszenie kodeksu drogowego. W dokumentach tych zauważono również, że kary pieniężne za pewne przestępstwa lub wykroczenia w ruchu drogowym często nie są egzekwowane, jeśli te przestępstwa lub wykroczenia są popełniane przez kierujących pojazdami zarejestrowanymi w państwie członkowskim innym niż państwo członkowskie, w którym je popełniono.

W sprawie C-671/18 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że właściwy organ wykonującego państwa członkowskiego nie może odmówić uznania i wykonania orzeczenia nakładającego karę o charakterze pieniężnym w związku z wykroczeniami drogowymi, jeżeli taka kara została nałożona na osobę, na której nazwisko zarejestrowany jest przedmiotowy pojazd, w oparciu o domniemanie odpowiedzialności przewidziane w ustawodawstwie krajowym wydającego państwa członkowskiego, o ile domniemanie to może zostać obalone.

Ponadto w sprawie C-60/12 Trybunał zauważył, że zgodnie z art. 5 ust. 1 decyzji ramowej jej zakres stosowania obejmuje wykroczenia dotyczące naruszenia przepisów ruchu drogowego.

Celem odpowiedzialności niezależnej od winy, która jest stosowana również w prawie węgierskim, jest zapewnienie, aby naruszenia prawa nie pozostawały bezkarne tylko dlatego, że rzeczywisty sprawca nie jest znany. Ten rodzaj odpowiedzialności daje posiadaczowi pojazdu możliwość wyboru pomiędzy wskazaniem imienia i nazwiska rzeczywistego kierowcy a poniesieniem kary (ewentualnie ograniczonej), która jest stosowana w przypadku naruszenia prawa ruchu drogowego.

Jednakże powyższe uwagi zawierają wyraźne odniesienie do naruszeń przepisów ruchu drogowego; nawet posiadacz pojazdu, na którego nałożono karę na podstawie odpowiedzialności niezależnej od winy, jest również karany (w ramach następstwa) z powodu naruszenia przepisów ruchu drogowego.

Zgodnie z treścią wniosku będącego przedmiotem niniejszej sprawy organ innego państwa członkowskiego nałożył karę pieniężną, ponieważ posiadacz pojazdu nie wskazał, pomimo wezwania organu, osoby, która prowadziła wspomniany pojazd w chwili popełnienia naruszenia. W niniejszym przypadku podstawą kary jest w rzeczywistości niestosowanie się do orzeczenia organu. Wątpliwe jest, czy jest to naruszenie przepisów ruchu drogowego, w tym łamanie przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku oraz przepisów dotyczących towarów niebezpiecznych, czy też jest to naruszenie wykraczające poza tę kategorię, które może prowadzić do wniosku, że rzezone naruszenie nie odpowiada naruszeniu wskazanemu w decyzji ramowej.

Tutejszy sąd uważa, że w niniejszej sprawie naruszenie ukarane w drodze orzeczenia innego państwa członkowskiego nie jest naruszeniem przepisów ruchu drogowego, w tym łamaniem przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i okresów odpoczynku oraz przepisów dotyczących towarów niebezpiecznych, lecz jest to po prostu niestosowanie się do wezwania organu. W związku z powyższym nie można zaliczyć wspomnianego naruszenia do naruszeń, w przypadku których weryfikacja karalności w obu państwach jest wykluczona, dlatego – zdaniem tutejszego sądu – zakwalifikowanie jako takiego naruszenia ukaranego w orzeczeniu innego państwa członkowskiego stanowiłoby zbyt szeroką wykładnię prawa Unii, która jest niezgodna z pierwotnym celem decyzji ramowej.

Zgodnie z art. 267 TFUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym o wykładni Traktatów. W przypadku, gdy pytanie z tym związane jest podniesione przed sądem jednego z państw członkowskich, sąd ten może, jeśli uzna, że decyzja w tej kwestii jest niezbędna do wydania wyroku, zwrócić się do Trybunału z wnioskiem o rozpatrzenie tego pytania.

[...]

[...] [kwestie proceduralne związane z prawem krajowym]

Zalaegerszeg, w dniu 12 marca 2020 r.

[...] [podpis, orzeczenie, które stało się prawomocne, data i podpis]

DOKUMENT ROBOCZY